

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 178
din 18.02.2008

Dosar nr: 494/2007

Petiția nr: 6524/21.06.2007

Petent: Achim Ilarie

Reclamat: Ministerul Internelor și Reformei Administrative

Obiect: neacordarea sporului pentru activitatea în infracțiunile de corupție și conexe faptelor de corupție tuturor polițiștilor de la poliția judiciară. Acest spor de 30% acordându-se doar ofițerilor de poliție judiciară care lucrează în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și ofițerilor de poliție judiciară care lucrează în cadrul Direcției Generale Anticorupție a Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

I. Numele, domiciliul sau sediul părților

I.1. Numele și sediul ales al petenților

I.1.1. Achim Ilarie, domiciliat în București, str. Brașoveni, nr. 6, bl. 15, ap.54, sector 2,

I.2. Numele și sediul reclamatului

I.2.1. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Piața Revoluției nr. 1A, sector 1, București

II. Obiectul sesizării

Petentul, prin *Petiția nr.6524/21.06.2007*, arată că sporul de 30 % pentru activitatea în infracțiunile de corupție acordându-se doar ofițerilor de poliție judiciară care lucrează în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și ofițerilor de

poliție judiciară care lucrează în cadrul Direcției Generale Anticorupție a Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

III. Procedura de citare

În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Părțile au fost citate pentru data de 04.10.2007.
La audierea din 04.10.2007 s-a prezentat doar petentul.
Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

Potentul este ofițer de poliție judiciară în cadrul Direcției Generale de Poliție a Municipiului București. Acesta consideră discriminatorie acordarea sporului de 30% pentru activitatea în infracțiunile de corupție doar ofițerilor de poliție judiciară care lucrează în cadrul Direcției Naționale Anticorupție și ofițerilor de poliție judiciară care lucrează în cadrul Direcției Generale Anticorupție a Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Potentul subliniază următoarele aspecte în petiție:

Ofițerii de poliție judiciară, salarizați potrivit OUG nr. 43/2002, primesc un spor de 30% pentru activitatea de combatere a infracțiunilor de corupție din solda lunară de încadrare;

Prin OUG nr. 120/2005, sporul de 30% se acordă și polițiștilor care desfășoară activități privind prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului MIRA;

Invocă prevederile Legii nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române art. 1, art. 26 alin. 1 pct. 6 și 7, HGR nr. 991/25.08.05 pentru aprobarea Codului de etică și deontologie al polițistului, prevederile Codului de procedură penală.

Atribuțiile ofițerilor de poliție judiciară sunt mult mai numeroase decât ale ofițerilor DGA- MIRA, dar în schimb aceștia sunt excluși de la acordarea sporului de 30 % deși au sarcini de serviciu culegerea de informații pe linie de corupție, descoperirea unor astfel de infracțiuni și sesizarea organelor de competente.

Menținerea diferențierilor de salarizare între ofițerii de poliție judiciară, care își desfășoară activitatea în structurile ministerului și ceilalți ofițeri de poliție judiciară detașați la DNA și cei din cadrul DGA-MIRA, este apreciată, de către petent, ca fiind discriminatorie.

Consideră că în cazul ofițerilor de poliție judiciară este aceeași situație ca și în cazul magistraților defavorizați de a primi o despăgubire egală cu sporul de 30% și respectiv 40%, așa cum a constatat Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării prin Hotărârea nr. 185/22.07.05

În acest sens s-a pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție, prin **Decizia nr. VI din 15 ianuarie 2007**, în examinarea recursului în interesul legii promovat într-o cauză similară privind drepturile salariale ale magistraților.

Petentul anexează prin adresa nr. 11.442/04.10.2007 și concluzii scrise.

Susținerea Ministerul Internelor și Reformei Administrative,

Prin **Adresa nr. 11.447/04.10.2007**, Ministerul Internelor și Reformei Administrative arată următoarele:

- a) salarizarea ofițerilor și agenților care fac parte din poliția judiciară se face în conformitate cu prevederile legale;
- b) Direcția Generală Anticorupție din cadrul MIRA a devenit nu numai un răspuns la necesitatea unei „curățenii din interior” a instituției, pe fondul evoluției democratice a societății românești, dar și o apropiere evidentă de standardele europene anticorupție. La baza inițierii și transpunerii în practică a acestui proiect a stat nevoia de prefigurare a unui corp profesional, care să ridice la înălțimea așteptărilor opiniei publice, știut fiind faptul că MIRA, prin structurile sale, este omniprezent în plan social, dar și pentru a răspunde recomandărilor organismelor europene de profil.
- c) În cadrul operaționalizării DGA s-a pus un foarte mare accent pe selectarea de personal (din rândul cadrelor MIRA), urmărindu-se temeinica pregătire profesională a acestuia, integritatea și cerința obținerii de rezultate foarte bune în activitatea desfășurată.
- d) Diferențierea de tratament aplicată polițiștilor din cadrul DGA are la bază criteriul obiectiv principal al specializării activității desfășurate într-o nouă structură creată în acest sens la nivelul MIRA cu atribuții exclusiv în domeniul prevenirii și combaterii corupției în rândul personalului propriu, precum și criterii obiective conexe privind pregătirea profesională diferită, specializată, responsabilitatea diferită datorată complexității activităților desfășurate în cadrul unei alte structuri specializate a MIRA, o formare continuă specifică pentru activitatea de prevenire și combatere a infracțiunilor de corupție din rândul personalului MIRA, ca și specificul acestor activități, având în vedere, printre altele, și tipologiile diferite ale cazurilor de corupție, precum și persoanele implicate în comiterea acestora. Astfel, diferențierea de tratament la acordarea acestui spor este stabilită în raport cu situația obiectivă diferită în care se află personalul care își desfășoară activitatea în cadrul DGA, ca urmare a modificării raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special, prin mutare de la o altă structură, față de ceilalți

angajați ai MIR, împrejurarea ce justifică și instituirea tratamentului juridic diferit.

- e) Acordarea acestui spor anumitor polițiști din cadrul Direcției Generale Anticorupție nu a fost motivată de necesitatea de a asigura incoruptibilitatea acestora, ci de specificul muncii pe care aceștia îl desfășoară, respectiv activități privind prevenirea și combaterea **corupției în rândul personalului MIRA**.
- f) Polițiștii mutați la DGA își desfășoară activitatea definitiv în cadrul unei alte structuri specializate create la nivelul MIRA și nu alături de alți polițiști din cadrul structurilor MIRA.

g) diferențierea se datorează unor cauze extrinseci (reorganizarea corpului de luptă împotriva corupției) și intrinseci (datorate responsabilității profesionale diferite, nivelul de pregătire profesională, pericolul mai mare).

h) diferențierea de tratament aplicată polițiștilor din cadrul DNA are la bază criteriul obiectiv principal al **detașării** acestora în cadrul unei instituții care nu face parte din structura MIRA, respectiv Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, precum și criteriile obiective conexe privind pregătirea profesională diferită, specializată, responsabilitatea diferită datorată complexității activităților desfășurate de instituția în care sunt detașați, o formare anume pentru activitatea de urmărire a infracțiunilor de corupție, ca și specificul acestor activități, având în vedere, printre altele, și tipologiile diferite ale cazurilor de corupție. Astfel, diferențierea de tratament la acordarea drepturilor salariale este stabilită în raport cu situația obiectivă diferită în care se află personalul care își desfășoară activitatea în cadrul DNA ca urmare a modificării raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special față de ceilalți angajați ai MIRA, împrejurare ce justifică și instituirea tratamentului juridic diferit.

Ofițerii și agenții de poliție judiciară **detașați** la DNA își desfășoară activitatea numai în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, sub autoritatea exclusivă a procurorului șef al acestei direcții.

Arată jurisprudența Curții Constituționale, Curții Europene a Drepturilor Omului.

Invocă prevederile *O.G. nr. 38/2003*, *Legea nr. 365/2004*, *O.U.G. 43/2002*

VI. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că acordarea sporului de 30% pentru activitatea în infracțiunile de corupție doar polițiștilor din cadrul Direcției Generale Anticorupție nu a fost motivată de necesitatea de a asigura incoruptibilitatea acestora, ci de specificul muncii pe care aceștia îl

desfășoară, respectiv activități privind prevenirea și combaterea **corupției în rândul personalului MIRA.**

Colegiul Director reține că ofițerii de poliție **detașați** la Direcția Națională Anticorupție — care este o structură cu personalitate juridică în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — beneficiază de un spor de 30% față de alți polițiști de la poliția judiciară.

În drept, Colegiul Director reține următoarele:

Constituția României, prin art. 16 alin. 1 garantează dreptul la egalitate: „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Potrivit **Constituției României**, art. 20 alin 1, „Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.”

Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 14 prevede: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională și socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

Protocolul nr. 12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art 1 prevede interzicerea generală a discriminării:

„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație.”

Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare **O.G. 137/2000**), republicată, la art. 2 alin. 1 stabilește: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

Alin. 3 al art. 2 din **O.G. 137/2000**, republicată, prevede: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. 1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare”.

Conform art. 2, alin. (4) din **O.G. 137/2000**, republicată: „Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau

degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, cu modificările ulterioare, prevede:

„Art. 10

(1) În scopul efectuării cu celeritate și în mod temeinic a activităților de descoperire și de urmărire a infracțiunilor de corupție, în cadrul Direcției Naționale Anticorupție funcționează ofițeri de poliție, constituind poliția judiciară a Direcției Naționale Anticorupție.

(2) Ofițerii și agenții de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1) își desfășoară activitatea numai în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, sub autoritatea exclusivă a procurorului șef al acestei direcții.

(3) Ofițerii și agenții de poliție judiciară pot efectua numai acele acte de cercetare penală dispuse de procurorii Direcției Naționale Anticorupție. Ofițerii și agenții de poliție judiciară își desfășoară activitatea sub directa conducere, supraveghere și control al procurorului.

(4) Dispozițiile procurorilor din Direcția Națională Anticorupție sunt obligatorii pentru ofițerii de poliție judiciară prevăzuți la alin. (1). Actele întocmite de ofițerii de poliție judiciară din dispoziția scrisă a procurorului sunt efectuate în numele acestuia.

(5) Detașarea ofițerilor și a agenților de poliție judiciară în cadrul Direcției Naționale Anticorupție se face, la propunerea nominală a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, prin ordin al ministrului administrației și internelor, iar numirea acestora în funcții se face prin ordin al procurorului șef al acestei direcții.

(6) Ofițerii și agenții de poliție judiciară sunt detașați în interesul serviciului pe o perioadă de 6 ani, cu posibilitatea prelungirii detașării în funcție, cu acordul acestora.

(6¹) Detașarea ofițerilor și a agenților de poliție judiciară în cadrul Direcției Naționale Anticorupție încetează înaintea împlinirii perioadei prevăzute la alin. (6) prin revocarea din funcție dispusă prin ordin motivat al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție.

(7) Ofițerii și agenții de poliție judiciară nu pot primi de la organele ierarhic superioare nici o însărcinare.

(8) Ofițerii și agenții de poliție judiciară, pe perioada numirii în cadrul Direcției Naționale Anticorupție, au drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru ofițerii de poliție și agenții de poliție, cu excepțiile prevăzute în prezenta ordonanță de urgență. Atribuțiile prevăzute de lege pentru ministrul administrației și internelor privind drepturile și răspunderile ce revin ofițerilor și agenților de poliție judiciară se exercită de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție. Atribuțiile privind acordarea gradelor profesionale pentru ofițerii și agenții de poliție judiciară se exercită de ministrul administrației și internelor, la propunerea procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție.

[...]

Art. 28

(1-5) Abrogat

(6) Salarizarea personalului auxiliar de specialitate și a personalului economic și administrativ este cea prevăzută de lege pentru aceleași categorii de personal al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(7) Abrogat

(8) Drepturile bănești și materiale ale procurorilor, personalului auxiliar de specialitate, specialiștilor, personalului economic și administrativ, ale cadrelor militare și ale celorlalte categorii de personal ale Departamentului National Anticorupție, precum și ale ofițerilor și agenților de poliție judiciară se plătesc din fondurile acestui departament.

Ordonanța nr. 38 din 30 ianuarie 2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor are următoarele prevederi relevante:

„Art. 2

Polițiștii au dreptul lunar la un salariu de bază, compus din: salariul pentru funcția îndeplinită, salariul pentru gradul profesional deținut, gradații, sporul pentru misiune permanentă și, după caz, indemnizația de conducere și salariul de merit.

Art. 3

(1) Salariile ce se cuvin polițiștilor sunt diferențiate prin coeficienți de ierarhizare, în raport cu atribuțiile ce revin fiecărei funcții, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, solicitările la efort și cu eșalonul la care își desfășoară activitatea.

(2) Principalele funcții, nivelul studiilor și coeficienții de ierarhizare pentru funcțiile îndeplinite, pe grade profesionale și categorii pentru polițiști, sunt prevăzute în anexa nr. 1 lit. A și B.

(3) Coeficienții de ierarhizare pentru funcțiile îndeplinite, în raport cu eșalonul la care își desfășoară activitatea polițiștii, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, ce va fi aprobată în termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Salariul corespunzător funcției îndeplinite se acorda de la data prevăzută în ordinul/dispoziția de numire. Pentru persoanele nou-încadrate sau reintegrate în rândul polițiștilor salariul pentru funcția îndeplinită se acordă de la data prezentării la serviciu.”

Anexa 4, Reglementări privind salarizarea polițiștilor care îndeplinesc funcții în afara Ministerului Administrației și Internelor și la regiile autonome sau la societățile comerciale proprii prevede:

„1. Polițiștii detașați în baza reglementărilor în vigoare să îndeplinească funcții în afara Ministerului de Interne beneficiază de următoarele drepturi salariale:

a) salariul de bază al funcției îndeplinite, sporul de vechime în muncă, indemnizații, premii, sporuri și alte drepturi care se acordă personalului civil din unitatea unde își desfășoară activitatea, potrivit legislației care se aplică în unitățile respective. Salariul de bază al funcției îndeplinite reprezintă salariul pentru funcția îndeplinită;

b) salariul pentru gradul profesional și gradațiile calculate la acesta, potrivit legislației care se aplică polițiștilor;

c) în situația în care drepturile salariale prevăzute la lit. a) și b) sunt mai mici decât cele ce li s-ar cuveni ca polițiști încadrați în instituțiile din structura poliției pe funcții similare celor pe care le îndeplinesc la instituțiile unde sunt detașați, cei în cauză pot opta pentru drepturile salariale cuvenite celor încadrați în unitățile de poliție. În acest caz drepturile salariale cuvenite conform prevederilor lit. a) se acordă de către unitățile unde sunt detașați, iar diferența până la totalul drepturilor salariale cuvenite în calitate de polițiști se acordă de către unitățile de poliție. Prin totalul drepturilor salariale se înțelege salariul de bază corespunzător funcției de polițist, asimilată, precum și celelalte sporuri și indemnizații cuvenite în calitate de polițist, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor. La stabilirea salariului de bază corespunzător funcției de polițist, asimilată, va fi luat în calcul și salariul de merit, în condițiile în care polițiștii beneficiază de acest drept la instituțiile unde sunt detașați.”

Colegiul Director, analizând atât jurisprudența sa anterioară, cât și prevederile legale, a reținut următoarele:

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 (*Interzicerea discriminării*) al **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, ratificată de România prin **Legea 30/1994**, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din **Convenție**, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. Astfel, Curtea a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (18 februarie 1991, FREDIN contra SUEZIEI, parag. 60, 23 iunie 1993, HOFFMAN contra AUSTRIEI, parag. 31, 28 septembrie 1995, SPADEA și SCALAMBRINO contra ITALIEI, 22 octombrie 1996, STUBBINGS și alții contra REGATULUI UNIT, parag. 75). În hotărârea dată în cazul THLIMMENOS contra GRECIEI din 6 aprilie 2000, Curtea a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”.

Colegiul Director constată că polițiștii care lucrează în cadrul Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative nu se află într-o situație analoagă cu ceilalți polițiști din cadrul poliției judiciare, existând o justificare obiectivă a diferențierii.

Colegiul Director constată că polițiștii care lucrează în cadrul Direcției Naționale Anticorupție nu se află într-o situație analoagă cu ceilalți polițiști din

cadrul poliției judiciare, existând o justificare obiectivă a diferențierii, bazată pe criteriul **detașării**, și nu pe criteriul incoruptibilității polițiștilor.

Colegiul Director apreciază că situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității.

Colegiul director a luat hotărâri similare în cazuri similare (**Hotărârea 401/12.11.2007, Hotărârea nr. 418/28.11.2007, Hotărârea nr. 419/27.11.2007**). Cazurile în care petenții aveau calitatea de magistrat au primit soluții diferite, întrucât prevederile legale privind statutul polițiștilor diferă esențial de prevederile legale privind statutul magistraților.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu 6 voturi pentru și 2 voturi împotriva, ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Se constată că nu există un tratament diferențiat, discriminatoriu potrivit art. 2 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii - Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal potrivit **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

COMȘA CORINA NICOLETA- Membru

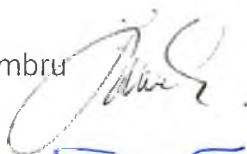
GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU- Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

